

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง กระบวนการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่าน ตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อพัฒนากระบวนการของแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่าน และเพื่อศึกษาศึกษาประสิทธิผลของกระบวนการตอบสนองต่อการช่วยเหลือที่มีต่อการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่าน ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1.1 กระบวนการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่านตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

1.1.1 การคัดกรองอย่างทั่วถึง ประกอบด้วยการประเมินด้านการรู้จักพยัญชนะและสระ เป็นการตรวจสอบความพร้อมเบื้องต้นเพื่อเข้าสู่การฝึกอ่านของนักเรียนที่ผ่านระดับชั้นเรียนอนุบาลมาแล้ว มีสองลักษณะคือ (1) ให้นักเรียนบอกรูปพยัญชนะ/สระและบอกเสียงพยัญชนะ/สระที่ปรากฏ (2) ทดสอบการอ่านคำ

1.1.2 การจัดการเรียนรู้ตามแผนหลักทั้งชั้น แผนเสริมเป็นกลุ่มย่อย และแผนรายบุคคล

1.1.3 การประเมินติดตามความก้าวหน้า

1.2 ประสิทธิภาพของกระบวนการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่าน ตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ประกอบด้วย

1.2.1 กระบวนการตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่านมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน คน จากทั้งหมดคน โดยในระยะที่ 1 ไม่ผ่าน 9 คน ระยะที่สองสอนเป็นกลุ่มย่อย ไม่ผ่าน 8 คน ระยะที่สามสอน เป็นรายบุคคล ไม่ผ่าน 7 คน

1.2.2 กระบวนการตามแนวทางการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านหลังใช้กระบวนการฯ สูงกว่าก่อนการใช้กระบวนการฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2.3 กระบวนการตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถด้านการอ่าน สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2.4 ผู้ปกครองนักเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการพัฒนาความสามารถของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่านตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือในระดับมากที่สุด

1.2.5 นักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อการอ่านมีจำนวนลดลง 2 คน จาก 10 คน ในระยะการช่วยเหลือทั้ง 3 ระยะ

2. อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 กระบวนการตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ สำหรับพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน

2.1.1 การคัดกรองอย่างทั่วถึง ประกอบด้วยการประเมินด้านการรู้จักพยัญชนะและสระ เป็นการตรวจสอบความพร้อมเบื้องต้นเพื่อเข้าสู่การฝึกอ่านของนักเรียนที่ผ่านระดับชั้นเรียนอนุบาลมาแล้ว มีสองลักษณะคือ (1) ให้นักเรียนบอกรูปพยัญชนะ/สระและบอกเสียงพยัญชนะ/สระที่ปรากฏ (2) ทดสอบการอ่านคำ

การคัดกรองอย่างทั่วถึงที่ใช้สำหรับพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ในเบื้องต้นใช้การประเมินการรู้จักรูป/เสียงของพยัญชนะและสระนั้น โดยเมื่อนักเรียนเห็นรูปพยัญชนะหรือสระ ก็สามารถบอกได้ว่าพยัญชนะหรือสระตัวนั้นออกเสียงว่าอย่างไร เช่น

ก	ออกเสียงว่า	กอ
ค	ออกเสียงว่า	คอ
ณ	ออกเสียงว่า	โน
น	ออกเสียงว่า	โน

โ-	ออกเสียงว่า	โอ
-า	ออกเสียงว่า	อา
เ □ า	ออกเสียงว่า	เอา

พยัญชนะและสระเป็นส่วนประกอบหลักของคำในภาษาไทย เพราะฉะนั้นการที่นักเรียนจะสามารถสร้างหรืออ่านคำได้ต้องเริ่มต้นที่การรู้จักพยัญชนะและสระ ทั้งในแง่ของการจำรูปและรู้ว่าออกเสียงอย่างไร ลักษณะนี้อาศัยพัฒนาแนวคิดของเสาหลัก 5 ต้น เพื่อพัฒนาการอ่าน 2 ประการแรกคือ (1) ความตระหนักในระบบเสียงของภาษา ที่เป็นการให้นักเรียนรับรู้และเข้าใจว่าคำหนึ่งคำนั้นประกอบด้วยเสียง (Phonemes) และสัญลักษณ์ (Grapheme) ซึ่งสัญลักษณ์แต่ละตัวก็มีเสียงเฉพาะตัว เมื่อนำมาประกอบกันเข้าก็จะกลายเป็นพยางค์หรือคำ และ (2) ความรู้ในหน่วยเสียงของภาษา เป็นกฎเกณฑ์ที่แสดงความสัมพันธ์ของตัวพยัญชนะในคำที่สะกดและเสียงที่เปล่งออกมา การสอนหน่วยเสียงนั้นเพื่อต้องการช่วยให้เด็กเล็กเรียนรู้และเข้าใจใช้หลักของตัวอักษรช่วยในการมองเห็นความสัมพันธ์ของการอ่านและการสะกดคำ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ทั้งยังช่วยให้เกิดความจำเพื่อประยุกต์กฎเกณฑ์นั้นไปยังตัวพยัญชนะและเสียงในคำอื่นๆ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการตระหนักในระบบเสียงของภาษา และความรู้ในหน่วยเสียงของภาษา จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Method) ทำให้อ่านออกหรืออ่านได้ ซึ่งต้องเริ่มต้นด้วยการรู้จักคำผ่านการใช้สัญลักษณ์ เป็นการจำคำศัพท์และมองเห็นความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยเสียง (Phoneme) และหน่วยคำ (Grapheme) แล้วประกอบกันออกมาเป็นคำผ่านการออกเสียงได้อย่างถูกต้อง ในขณะเดียวกัน ในแง่ที่ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีสัญลักษณ์ออกเสียงคงที่ (Phonic Language) ให้ผู้เรียนสามารถใช้หลักเกณฑ์ในการไล่สะกดอ่านคำใหม่ได้ดี และการอ่านวิธีนี้ สัมพันธ์กับการสอนเขียน คือ อ่านสะกดคำแล้วเขียนตามที่สะกดไปได้ หรือเรียกว่า เขียนโดยใช้เสียงพาไป (Sound Blending) ความเชื่อมโยงที่กล่าวถึงทำให้เห็นความสำคัญของทั้ง 2 หลักแรกในแนวคิดเสาหลัก 5 ต้นเพื่อพัฒนาการอ่านที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว เป็นธรรมชาติ สามารถใช้และสร้างคำศัพท์ที่ครอบคลุมทั้งการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนได้อย่างหลากหลาย และนำมาซึ่งความเข้าใจในภาษาหรือเรื่องราวที่อ่าน

แนวคิดประการต่อมาที่ใช้ในการคัดกรองอย่างทั่วถึง คือ การใช้โครงสร้างของคำในบัญชีคำพื้นฐาน ที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทย ซึ่งจำแนกไว้ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นบัญชีคำที่ได้มาจากกระบวนการวิจัยของกระทรวงศึกษาธิการ ที่หลอมรวมจากบัญชีคำพูดของนักเรียนในภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ โครงสร้างของคำที่ประกอบด้วยคำเดี่ยวง่าย คำเดี่ยวยาก คำประสมง่าย คำประสมยาก สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลองในครั้งนี้จำแนกคำตามโครงสร้างในบัญชีคำพื้นฐาน นำมาใช้ในภาคเรียนที่ 1 ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้หลัก คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ซึ่งมีโครงสร้างของคำประกอบคำเดี่ยวง่าย คำประสมง่าย และคำที่มีลักษณะเฉพาะทางหลักภาษาไทย ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ร่วมกับคำในหนังสือเรียนภาษาพาที ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นหนังสือที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้ใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยได้ คำมาใช้ในการทดสอบการอ่านในขั้นตอนของการคัดกรองอย่างทั่วถึงคำเดี่ยวง่าย คำประสมง่าย และคำที่มีลักษณะเฉพาะทางหลักภาษาไทย จำนวน 119 คำ ในเบื้องต้นพบว่าคำที่นักเรียนอ่านได้เป็นส่วนมากคือ คำที่ประสมด้วยสระเสียงยาวคือ คำว่า ขา งา ตา นา พา มา हा आ दी पी मि गु शु कु ठู हु โด ซึ่งเป็นคำที่มีโครงสร้างคำเดี่ยวง่าย ส่วนคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้เป็นส่วนมากคือ คำที่มีอักษรนำ คำว่า หน้า หมา หญ้า หมี หมอ หรือ ใหญ่ ไหน ไหว อยู่ คำที่ประสมสระเสียงสั้น จะ ละ ลี

2.1.2 การจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในกระบวนการครั้งนี้ ใช้แนวคิดหลายประการที่ส่งเสริมคุณภาพนักเรียน ผ่านการใช้แผนการเรียนรู้หลัก คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ซึ่งเป็นแนวคิดในการสอนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาและยกระดับคุณภาพการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนด ธรรมนูญ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทั่วประเทศนำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 นำมากำหนดเป็นนโยบาย ส่งเสริม สนับสนุนให้โรงเรียนนำไปใช้ พร้อมทั้งกำหนดให้มีโรงเรียนนำร่องการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน (BBL) จำนวน 15 โรงเรียน ซึ่งพบว่า

การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) ที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแผนการเรียนรู้หลักสำหรับนักเรียนทั้งชั้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีสภาพบรรยากาศ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน เช่น การใช้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย การกระตุ้นประสาทสัมผัสหลายช่องทาง การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ที่มีสีสัน กระตุ้น

ความสนใจของนักเรียน การสร้างสรรค์บรรยากาศที่ดี ที่ปลอดภัย สนุกสนาน และเป็นกันเอง เช่น การใช้ เกม เพลง นิทาน บทร้องเล่น มาช่วยให้การเรียนรู้มีความแปลกใหม่ ไม่น่าเบื่อหน่าย ประกอบกับการใช้แนวคิดแม่บทการสอนอ่าน มาช่วยในการพัฒนาการอ่านที่มีหลักคร่าวๆ ว่าในขั้นการสอนอ่านให้อ่านได้ โดยให้อ่านนิทานหรืออ่านเรื่องราวสั้นๆ ที่เป็นบทเรียนให้รู้ว่าเป็นเรื่องอะไร กระตุ้นความสนใจของนักเรียน มีการเน้นให้สอนอ่านออกเสียงเป็นประโยคเพื่อให้ฟังการอ่านแล้วรู้เรื่อง ใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Reader's Approach) มีสรุปเรื่องที่อ่านโดยการอภิปราย ประเมินตัวละครเพื่อเลือกแบบอย่างให้ได้ มีการขยาย ประสบการณ์ในการอ่าน ให้สามารถอ่านได้อย่างกว้างขวางและอ่านเรื่องราวได้หลายประเภท โดยสอนบทแจก ลูกด้วยคำแม่บท (คำที่มีความถี่สูงตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป) ประเด็นนี้สอดคล้องกับการใช้บทอ่านในแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นสมองเป็นฐาน (BBL) ที่มีการใช้คำที่เกิดจากการประสมพยัญชนะและสระที่ต้องการเน้นซ้ำๆ กัน ฝึกอ่านประกอบท่วงทำนอง จังหวะ แล้วจึงอ่านแบบสะกดตัวผสมคำจากบทแจกลูก ใช้หลักเกณฑ์ในการไล่สะกดคำอ่าน เมื่อใช้วิธีสะกดตัวผสมคำอ่านได้คล่องก็สามารถอ่านคำได้มากขึ้น เป็นการสอนแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Approach) ประกอบกับการจัดกิจกรรมหลากหลาย การอ่านผ่านภาพ ร้องเพลง ปริศนาคำทาย บทร้องเล่น นิทาน เป็นการกระตุ้นให้เด็กสนใจและนำไปสู่ขั้นการประเมิน ทบทวน และซ่อมเสริม ที่ใช้การประเมินติดตามความก้าวหน้า Progress Monitoring อย่างเป็นระยะและต่อเนื่องในแต่ละระยะของการดำเนินการครบวงจร ทั้ง 3 ระยะ จะเป็นการตรวจสอบ ให้ผลสะท้อนกลับแก่นักเรียนว่า คุณภาพการอ่านของตนเอง เป็นเช่นใด ซึ่งให้เห็นว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนขึ้นหรือไม่ และแสดงว่าวิธีการสอนนั้นมีคุณภาพและใช้ได้ต่อไป แต่ถ้าพบว่ามึนักเรียนส่วนน้อยหรือไม่มีคนใดเลยที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้น ก็แสดงว่าวิธีการช่วยเหลือนั้นยังใช้ไม่ได้และต้องปรับเปลี่ยนหาวิธีใหม่

การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนเสริม ในระยะที่ 2 (Tier 2) ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเอกสารชุดแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แก้ปัญหาสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาด้านการจำรูป/เสียงพยัญชนะและสระ ซึ่งเป็นแผนที่ผ่านการพัฒนาโดยผู้เชี่ยวชาญและได้รับการเผยแพร่ไปทั่วประเทศ มุ่งเน้นแก้ปัญหาเฉพาะด้าน คือปัญหาด้านการจำรูป/เสียงของพยัญชนะและสระซึ่งเป็นปัญหาร่วมของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงด้านการอ่าน การใช้แผนเสริมเข้ามาเป็นส่วนช่วยในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินติดตามความก้าวหน้าในระยะที่ 2 (Tier2) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาร่วมทางการอ่านของเด็กเริ่มเรียนนั้น มิใช่มีที่ประการ โดยเฉพาะจากผลการสังเกตนักเรียนในชั้นเรียนที่ทำการวิจัย ปัญหาที่พบบ่อยคือการจำรูปและเสียงพยัญชนะและ

สระไม่ได้ เป็นปัญหาร่วมกันตั้งแต่ระยะที่ 1 ถึงระยะที่ 3 และปัญหาการคุ้นชินกับออกเสียงภาษา แม้เป็นข้อจำกัดในการหัดอ่าน เช่น ออกเสียง ช เป็น ซ หรือ ฉ พยัญชนะ ค ออกเสียงเป็น ล ออกเสียงพยัญชนะ ร ไม่ได้ ถึงแม้ว่านักเรียนจะอ่านออกแต่ก็ทำให้มีข้อจำกัดต่อคุณภาพการอ่านการ ประเมินติดตามความก้าวหน้าทางการอ่านของนักเรียนอย่างเป็นระยะๆคือ

กรรไกร	จำลักษณะคำที่มี รร ไม่ได้
กฏ	ไม่คุ้นเคยกับ ฏ
ฉนี้	ออกเสียง ฉ เป็น ซ
กระตึง กลัว ขรัว ปลา	ออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ หรือไม่รู้จักคำควบกล้ำ
ผัวะ ยัวะ	จำเสียงสระไม่ได้ และออกเสียง ยัวะ เป็น หยัวะ
เก๊ะ เป๊ะ	จำเสียงสระไม่ได้
โก๊ะ โป๊ะ	จำเสียงสระไม่ได้
หนี หมู โหล ไหลใหญ่ หนู ไหม	ออกเสียงคำที่มี ห นำ ยังไม่ได้
มูทุ	ออกเสียง มู เป็น หมู
มูฉี่	ออกเสียงตัว ฉ เป็น ตัว ซ
ทำ	ออกเสียงเป็น ทำ
คำที่ประสมสระ แอะ เอีย เอียะ เอือ เอือะ เออะ เนื่องจากจำรูปและออกเสียง สระไม่ได้	

การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนรายบุคคล ในระยะที่ 3 (Tier 3) ที่ปรับจากแผน การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามเอกสารชุดแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การประเมินติดตามความก้าวหน้าของผู้วิจัยใช้คำที่เป็นโครงสร้างเดียวกันกับคำใน บัญชีคำพื้นฐาน ที่ใช้การเทียบเคียงจากคำในระดับชั้นอนุบาลและคำที่ใช้ในหนังสือเรียนภาษาพาที่ ชุดพื้นฐานภาษา ที่ใช้เป็นแบบเรียนหลักของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งการประเมินติดตาม แบ่งเป็น 3 ระยะ (Tier)

ระยะที่ 1 (Tier 1) ใช้คำที่ประสมสระเสียงยาว สระอา อี อุ เอ และโอ จำนวน 50 คำ ได้แก่ ขา ตามา งา นา คาว่า ม้า ฟา ป้า ปลา ห้า จำ ล้า ท้า ศาลา ชะตา ชีวา จำปา อีคา หูตา หนี ผาชี มูทุ นารู้ ตาซู ทาสี วารี ภาษา ลาถาคี ชู หมู ตู้ ปูคำ ฟูฟา ป้าปู ดูอยู่ อยู่ ฉี่ ฉี่ เกเร โยเย โอ๊ะ โยโย เทโพ เฮโล โต๊ะ เต๋ เรมา โหล โซเซ โอ้โฮ คำที่นักเรียนอ่านไม่ได้เป็น ส่วนมาก คือ

หนี หมู โหล	ออกเสียงคำที่มี ห นัา ยังไม่ได้
มู่ทุ่	ออกเสียง มู่ เป็น หมู่
ฉู่ฉี่	ออกเสียงตัว ฉ เป็น ตัว ช
ทำ	ออกเสียงเป็น ทำ
ปลา	ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ หรือไม่รู้จักคำควบกล้ำ

ระยะที่ 2 (Tier 2) ใช้คำที่ประสมสระ สระอุ อี อะ อือ ไอ โอ อัว อัวะ เอะ โอะ และเอา จำนวน 60 คำ ได้แก่ กรรไกร ไข่ ผ้าไหม กุฏิ กินจุ ตะขอ มอขอ กอไฟ มะละกอ มุทะลุ กะลา ชะนี ฉะนี ถึง กระทิง ตะไบ ปะทะ สระอิ มะลิลา มานีชี คู่มือ ดีใจ สะดือ มือถือ กระบือ เฉลใจ ไม้ใหญ่ หนูไฟ ก่อไฟ ไปได้ ที่ไหน โฉนา บู๊บี้ ลำไย สะกั ผู้ให้ ใต้ตู้ ผ้าไหม ตาสะ เออะอะ เปะปะ ละทะทะ เฟะ วัว กลัว มั่ว รั่ว ตาขรัว ดีผัวะ จี๊ยะวะ เก๊ะ เป๊ะ หัวข้อ ต่อตัว โกะะ โป๊ะไฟ เก้าอี้ เข้าที่ เมากลิ กระเป๋าคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้เป็นส่วนมาก คือ

กรรไกร	จำลักษณะคำที่มี รร ไม่ได้
กุฏิ	ไม่คุ้นเคยกับ ฎ
ฉะนี	ออกเสียง ฉ เป็น ช
กระทิง กลัว ขรัว	ออกเสียงควบกล้ำไม่ได้
ใหญ่ หนู ไหม	ออกเสียงคำที่มี ห นัา ยังไม่ได้
ผัวะ ยัวะ	จำเสียงสระไม่ได้
ยัวะ	ออกเสียงเป็น หยัวะ
เก๊ะ เป๊ะ	จำเสียงสระไม่ได้
โก๊ะ โป๊ะ	จำเสียงสระไม่ได้

ระยะที่ 3 (Tier 3) ใช้คำที่ประสมสระเอา เออะ อำ อี แอ แอะ เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ เออ เออะ จำนวน 60 คำ ได้แก่ มะเจือเปราะ สีด้า ทำมือ ช้ำ ลำลี จดจำ ควรี ดึง ดึง ผึ่ง หนึ่ง ถั่วระ แกละ แคระ จี๊แพ๊ แม่แก่ ตาแป๊ะ ถ่อแพ ดูแล เกาะเกาะ แป๊ะแป๊ะ เพลีย ตัวเตี้ย จัวเจีย เสียเวลา กอเอื้อะ อาเฮีย ตีเฟลียะ หน้าเสีย ไก่ตัวเมีย เนื้อเกลือ มะเจือ ผีเสื้อ ไข่เบือ ปูเสื้อ เอื้อเพื่อ เหลือเพื่อ เคื้อะ เมื้อะ เกื้อ เชื้อ ละเมอ เจอ เธอ เพื่อเจื้อ เจอะ เหนอะ เจอะเจอ หนาตะอะ เลอะ เปรอะ คำที่นักเรียนอ่านไม่ได้เป็นส่วนมาก คือ

คำที่ประสมสระ แอะ เอีย เอียะ เอื้อ เอื้อะ เออะ เนื่องจากจำรูปและออกเสียงสระไม่ได้

ประสิทธิภาพที่เกิดจากกระบวนการตามแนวคิดการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน ความพึงพอใจ และจำนวนนักเรียนที่มีภาวะ

เสี่ยงลดจำนวนลงนั้น เป็นเพราะว่า ถึงแม้จะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้หลักแบบเดียวกัน แต่การดำเนินการที่เป็นระบบของชั้นเรียนในห้องเรียนกลุ่มทดลอง โดยมีการคัดกรองอย่างทั่วถึงในเบื้องต้นเพื่อแสดงให้เห็นแนวโน้มของสภาวะการอ่านของนักเรียนแต่ละคน เป็นมาตรการแรกที่สร้างความตระหนักเพื่อป้องกันปัญหาทางการอ่านที่จะเกิดขึ้น และในขณะที่การดำเนินการวิจัย ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการติดตามความก้าวหน้าเป็นระยะๆ

การรับรู้รับทราบแนวคิด การทำความเข้าใจร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง คือผู้บริหาร ครูประจำชั้น ตลอดจนผู้ปกครองนักเรียน ทำให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ประสบความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับในผลที่เกิดขึ้น และปรับเปลี่ยนแนวคิด มุมมองที่มีต่อการคัดกรองนักเรียน โดยเฉพาะกับผู้ปกครองของนักเรียน ในขณะที่ครูผู้สอนก็หันมาหาวิธีและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน มีการติดตามและเก็บข้อมูลด้านการอ่านที่แสดงถึงความก้าวหน้าของนักเรียน และติดตามว่านักเรียนมีความก้าวหน้าขึ้นหรือไม่ ครูมีความเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

3.1 ในการจัดการเรียนรู้ในระยะที่ 1 ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน (BBL) สามารถปรับเปลี่ยนกิจกรรม หรือนำบทเรียนเล่นพื้นบ้านที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของนักเรียนในท้องถิ่นมาใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

3.2 เนื่องจากการวิจัยนี้มุ่งเน้นการอ่านออกของผู้เรียน รายละเอียดของกิจกรรมบางประการในแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมอง เป็นฐาน (BBL) จึงควรสามารถปรับเปลี่ยนได้ เพื่อให้ไม่ให้อึดอัด

3.3 ปัญหาร่วมของนักเรียนคือการจำรูป/เสียงของพยัญชนะและสระไม่ได้ เพราะฉะนั้นแผนการจัดการเรียนรู้รายบุคคลจึงควรอยู่ที่การฝึกซ้ำๆ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลายและให้เวลาในการฝึกที่นานขึ้นหรือบ่อยขึ้น

4. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

4.1 แนวคิดของการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (RTI) เป็นแนวคิดเพื่อการพัฒนาคุณภาพด้านการอ่าน การเขียน ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้หลักในการจัดการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้สาระอื่นๆ จึงควรได้ศึกษาและนำไปใช้ในกลุ่มผู้เรียนที่เริ่มเรียน หรือพบลักษณะที่จะเป็นปัญหาในการเรียนรู้ตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อป้องกันความล้มเหลวทางการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้นในชั้นเรียนระดับต่อไป

4.2 ควรนำมาจัดทำเป็นหลักสูตรการอบรมเพื่อขยายผลในการพัฒนาผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักดังกล่าว เพื่อใช้ในการป้องกัน คัดกรองและวินิจฉัยผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ขั้นตอน และให้โอกาสในการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพแก่ผู้เรียน

4.3 แนวคิดของการตอบสนองต่อการช่วยเหลือ (RTI) ควรนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีความยุ่งยากทางการอ่าน การเขียน หรือทางคณิตศาสตร์ ในระดับความสามารถที่ใกล้เคียงกันแต่อยู่ต่างระดับชั้น หรือในช่วงการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกัน เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งถือเป็นช่วงการเรียนรู้พื้นฐานที่จะนำไปสู่คุณภาพการเรียนรู้ในชั้นเรียนที่สูงขึ้นต่อไป